

Med menneskets destruktivitet som drivkraft

Monumentale skulpturarbeider har de siste årene inntatt norsk kunsthåndverk for alvor. Andrea Scholzes skulpturer faller i smak både i inn- og utland.

Intervju av [Una Mathiesen Gjerde](#)Foto: Julia Kidder1 time siden [Kunst / Oslo Open](#)

Presentert i samarbeid med Oslo Open

Kunstner Andrea Scholze (30) lar seg inspirere av film og retrointeriør for å skape fremtidsdystopier. Hun er en av de 400 kunstnerne som helga 21. og 22. april åpner atelieret sitt opp for publikum i forbindelse med kunstfestivalen Oslo Open.

– Når jeg jobber med et verk, ligger ofte tanker om menneskets utvikling frem til hvem vi er i dag, og hvor det kan gå videre herifra, til grunn, sier hun.

Scholze arbeider hovedsakelig med skulptur og installasjon.

– Keramikk er i sentrum for de fleste av mine arbeider, men jeg liker å kombinere og utforske ulike materialer, og å lage store arbeider som har en tilstedeværelse i rommet.

Installasjonen «The Ascending Sun» bestod av mer tradisjonelle skulpturer og to skulpturelle lamper. (foto: Andrea Scholze)

Lysere tider i møte

Scholze lar seg fascinere av lys, noe hun direkte implementerer i flere av sine skulpturer. I installasjonen «The Ascending Sun» fra 2016, inkluderte Scholze, utover ulike skulpturer, to skulpturelle lamper som kommuniserer med de øvrige verkene både gjennom form og belysning.

– En lampe kan være som en lysende skulptur, forteller hun.

En av favorittlampene hennes er en vintage Pileo-gulvlampe av Gae Aulenti, som hun liker å spørre seg om er en skulptur eller en lampe. Videre samler hun særlig på lamper med et sci-fi-preg.

– De skulpturelle lampene med både geometriske og organiske former, sier hun.

– *Hva er det som er så fascinerende med lys?*

– Det er vanskelig å sette ord på. Men lys er stemningsskapende, og i filmscenografien setter det atmosfæren. Det påvirker opplevelsen av hva vi ser.

– Et eksempel på lysets påvirkningskraft er hvordan de italienske regissørene Mario Bava og Dario Argento bruker primærfarget lys for å underbygge en stemning. Eller den sterke kontrasten mellom lys og mørke, og atmosfæren det skaper i scenene i «Blade Runner» av Ridley Scott.

Andrea Scholze i sitt atelier. (foto: Julia Kidder)

Tar innover seg det forferdelige

Scholzes skulpturelle skapninger og installasjoner reflekterer ofte kritisk rundt ulike aspekter av menneskets evolusjon. Hun opplever menneskets påvirkning på verden som mer destruktiv enn konstruktiv.

– I prosessen som leder opp mot arbeidene dukker det gjerne opp tanker omkring tiden mennesket har eksistert, hva vi har utviklet oss til, den rollen vi har i dag og den destruktive kraften mennesket besitter.

Gjennom å sette verkene sine i en fremtid eller dystopisk kontekst, uttrykker Scholze sin bekymring for menneskets videre utvikling. Hun vil også vise resultater av møter mellom menneske og natur, hvor publikum blir gjort oppmerksom på hvordan naturens ve og vel ofte går på bekostning av menneskelige interesser.

– Noen ting gjøres for teknologiske fremskritt, som hunden Laika og de andre dyrene skutt opp i verdensrommet. Mens andre er mer overfladiske, som testing på dyr for kosmetikk. Jeg liker ikke hvordan mennesket så hensynsløst driver seg selv fremover, og jeg tar innover meg mye av dette forferdelige.

«Man of the Jungle» ble vist under Høstutstillingen I 2014. (foto: Andrea Scholze)

Aper som sprer seg

Under Høstutstillingen i 2014 stilte Scholze ut arbeidet «Man of the Jungle» – en figurativ, keramisk skulptur, et slags vesen, som ligger på magen. Skulpturens rygg er fylt med ulike vekster.

Året etter påbegynte hun sine apeskulpturer, som har høstet stor oppmerksomhet og blitt stilt ut blant annet på Nasjonalmuseet.

– Det å få vist frem arbeidene mine til folk både i Norge og internasjonalt er viktig for meg. Apene har fortsatt å spre seg, deriblant til Astral restaurant på Torshov i Oslo, en flokk på Hønefoss videregående skole og til private

hjem. Det er kult at folk tar seg plass til å ha en stor skulptur hjemme.

Et av Scholzes keramiske vesner på plass i atelieret. (foto: Julia Kidder)

Hurtig og røff

Opp mot en utstilling arbeider Scholze intenst i oppdelte perioder med flere arbeider på en gang.

– Jeg hører på musikk eller lydbøker mens jeg modellerer hurtig og røft. Når jeg skal ha en utstilling prøver jeg å få en idé umiddelbart. Deretter går jeg og tenker på den lenge, rabler ned side på side med stikkord om materialer, farger, og skisser ned former. Jeg ser på utstillingsrommets utforming og prøver å visualisere hvordan objektenes form og overflate vil forholde seg til hverandre som komposisjon.

Scholze deltok i Oslo Open for første gang i fjor, da var det en god miks av kuratorer, kolleger og kvinnen/mannen i gata som besøkte hennes atelier.

– Jeg håper det blir en god blanding i år også. Det er jo selvfølgelig gøy hvis det skulle åpne noen nye dører videre.